

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 267/2016-38

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 8. marca 2017 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka, zo sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Milana Ľalíka (sudca spravodajca) prerokoval prijatú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Rastislavom Hanulákom, Capitol Legal Group, advokátska kancelária s. r. o., Kollárovo námestie 20, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 192/97 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie

záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 192/97 porušené boli.

2. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Bratislava II povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 363,79 € (slovom tristošesťdesiattri eur a sedemdesiatdeväť centov), ktoré je Okresný súd Bratislava II povinný vyplatiť na účet spoločnosti Capitol Legal Group, advokátska kancelária s. r. o., Kollárovo námestie 20, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 267/2016-14 z 20. apríla 2016 podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 192/97 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že napadnuté konanie, predmetom ktorého je vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, začalo 10. januára 1995 doručením návrhu sťažovateľky Obvodnému súdu Bratislava III. Uznesením Mestského súdu v Bratislave z 30. novembra 1995 bola vec sťažovateľky prikázaná na prejednanie a rozhodnutie Obvodnému súdu Bratislava II, ktorému bol spis odstúpený 5. septembra 1997. Napadnuté konanie prebieha viac ako 21 rokov a aj napriek opakovaným žiadostiam sťažovateľky o vykonanie nápravy a odstránenie nezákonného stavu nebolo ukončené ani na prvom stupni.

3. Sťažovateľka v odôvodnení sťažnosti predovšetkým uviedla:

„Sťažovateľka má zo to, že právna otázka predložená Okresnému súdu Bratislava II nepredstavuje právne ani fakticky tak zložitú problematiku, aby si vyžadovala riešenie po dobu viac ako 21 rokov. Uplatňované právo nie je zložitá a tvorí bežnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, pričom rozhodovacia činnosť všeobecných súdov v obdobných veciach sa opiera o ustálenú judikatúru. Aj keď rozhodovanie v napadnutom konaní môže predstavovať určitý stupeň zložitosti súvisiaci s potrebou vykonania viacnásobného znaleckého dokazovania, doterajší neobyčajne zdĺhavý priebeh napadnutého konania nemožno pripísať iba na vrub faktickej náročnosti prerokovávanej veci. Celý doterajší priebeh konania je podľa názoru Sťažovateľky poznačený neefektívnosťou postupu konajúceho súdu, súvisiacou s neefektívnym doručovaním písomností Odporcovi, ktorý dlhodobo prebiehajúce konanie ignoroval, čo malo vplyv na doterajšiu dĺžku sporu.

... Sťažovateľka... ako žalobkyňa v súdnom spore... žiadnym spôsobom svojim konaním alebo nekonaním nespôsobilá prietáhy v súdnom konaní, naopak, vzhľadom na povahu sporu od počiatku konania mala a prejavovala záujem o urýchléné rozhodnutie veci, ktorého sa nespočetne krát domáhala neformálnym i formálnym (písomným) spôsobom.

Evidentným nekonaním Okresného súdu Bratislava II v mnohoročnom konaní došlo teda k vzniku prietáhov v konaní v takej intenzite, závažnosti a rozsahu, ktoré nie je možné kvalifikovať iným spôsobom, než ako zbytočné prietáhy v konaní, čím sa Okresný súd Bratislava II dopustil porušenia základného práva Sťažovateľky upraveného v článku

48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa článku 6 odsek 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

... Okresný súd Bratislava II tak vzhľadom na vyššie uvedené koná, vzhľadom na povahu veci, s neospravedliteľnými a neprimeranými prietahmi, pričom v dôsledku jeho nečinnosti nie je Sťažovateľke umožnené dosiahnuť účinnú nápravu zásahu do jej základných práv.

... Vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva Sťažovateľky a Odporcu, o ktorom sa koná pred Okresným súdom Bratislava II, má pre Sťažovateľku zásadný význam, nakoľko sa bezprostredne dotýka jej základných, aj majetkových plánov, ktoré sú a budú až do právoplatného vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva výrazným spôsobom obmedzené.

V dôsledku nečinnosti Okresného súdu Bratislava II sa Odporcovi umožňuje naďalej profitovať na úkor Sťažovateľky, ktorý sa týmto spôsobom dlhodobo vyhýba vyporiadaniu využívajúc nedokonalosť súdneho systému... Sťažovateľka tak stráca dôveru v štát a jeho súdne inštitúcie a celkovo v právnu ochranu, ktorej sa jej včas nedostáva.

Zároveň je tu odôvodnená obava Sťažovateľky, že i v prípade ukončenia konania v konečnom dôsledku sledovaný účel a budúce uspokojenie jej oprávnených nárokov nebude dosiahnuté. S ohľadom na uplynulé množstvo rokov si Sťažovateľka vo vzťahu k veciam patriacim do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nebude vedieť svoje nároky oprávnene nikdy nárokovať. Množstvo z vecí uvedených v návrhu Sťažovateľky, z ktorých viaceré mali pre Sťažovateľku aj citovú hodnotu, bolo počas 21 rokov zničených a stratilo svoju hodnotu.

Navyše toto konanie predstavuje pre Sťažovateľku s ohľadom na jej vek a zdravotný stav a s poukazom na správanie Odporcu neúmernú dlhoročnú psychickú záťaž.

... S poukazom na tento stav, výšku primeraného finančného zadostučinenia Sťažovateľka kvantifikuje na sumu 20.000,- €, ktorá zohľadňuje tak skutočnú majetkovú škodu Sťažovateľky (zohľadňujúc aj prípadné trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia), ako aj nemajetkovú ujmu v takej výške, ktorou by aspoň čiastočne kompenzovala škodu, ktorá bola spôsobená Sťažovateľke prietahmi v súdnom konaní.“

4. Vzhľadom na uvedené sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd vyslovil porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, aby prikázal okresnému súdu v tejto veci konať bez zbytočných prietáhov, priznal sťažovateľke finančné zadost'učinenie v sume 20 000 € a úhradu trov konania v sume 363,79 €.

5. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou listom sp. zn. Spr.2056/2016 z 15. júna 2016, a právny zástupca sťažovateľky k vhodnosti ústneho pojednávania podaním z 8. júna 2016.

5.1 Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení okrem chronológie úkonov vykonaných okresným súdom v napadnutom konaní k veci uviedla:

„Po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu uvádzam, že vo veci sa jedná o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom dĺžka konania nie je ovplyvnená nečinnosťou tunajšieho súdu. Súdne konanie je časovo veľmi náročné, nakoľko odporca sa zdržiava v Nemecku a predmetom vyporiadania majetku sú hnutelné veci nachádzajúce sa v zahraničí. Dokazovanie je zdlhové z dôvodu, že neboli zo strany navrhovateľky predložené dostatočné listinné dôkazy, spis bol viackrát zasielaný dožiadanému súdu v Nemecku za účelom vykonania dokazovania (výsluch odporcu, výsluch svedka, doručovanie listín), s čím boli spojené úkony súvisiace s prekladom listín.

Vo veci bolo nevyhnutné nariadiť niekoľko znaleckých dokazovaní na určenie hodnoty hnutelných vecí, hodnoty motorového vozidla, elektronického zariadenia či bytového zariadenia.“

Zároveň oznámila, že netrvá na ústnom pojednávaní ústavného súdu a súhlasí s jeho upustením.

5.2 Právny zástupca sťažovateľky vo svojom stanovisku doručenom ústavnému súdu 14. júna 2016 uviedol, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania. Nad rámec argumentácie uvedenej v sťažnosti doplnil:

„Na pojednávani, ktoré sa konalo dňa 19.5.2016 bolo zo strany porušovateľa konštatované, že súdne konanie prebieha tak dlho z dôvodu, že s odporcom [REDACTED] bola dlhodobo sťažená komunikácia z dôvodu nemožnosti doručovania a jeho neúčasti na vytýčených pojednávaniach.

Sme však názoru, že konajúci súd má v takýchto prípadoch dostupné prostriedky na zabezpečenie aktívnej účasti účastníkov konania v spore (predvedenie, poriadkové pokuty...). Máme za to, že porušovateľ takéto prostriedky nevyužil, čím spôsobil prieťahy v konaní.

Jedným z faktorov, ktoré spôsobujú prieťahy v konaní sú rovnako dlhotrvajúce sporné a neefektívne znalecké dokazovania. Poukazujeme pritom na nález Ústavného súdu SR z 28.júna 2001,sp.zn. II ÚS 10/01...“

6. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1 a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

8. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 192/97 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

9. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

10. Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

11. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, pričom tento účel možno dosiahnuť zásadne až právoplatným rozhodnutím (mutatis mutandis II. ÚS 26/95, I. ÚS 47/96, III. ÚS 116/02).

12. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádzala

predtým z niektorých ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), a to § 6, § 100 ods. 1, § 117 ods. 1 a § 119 ods. 1 OSP, ktorý platil do 30. júna 2016, a v súčasnosti vychádza najmä zo zásady vyplývajúcej z čl. 17 a § 157 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“).

V zmysle čl. 17 CSP „súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb“ a v zmysle § 157 ods. 1 CSP „súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania“.

13. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

14. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že predmetom napadnutého konania je vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Konania tohto typu tvoria štandardnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, preto vec nemožno posúdiť ako právne zložitú. Napadnuté konanie však vykazuje skutkovú zložitost', ktorá je daná tým, že odporca sa zdržiava v zahraničí a aj predmetom vyporiadania sú hnutelné veci nachádzajúce sa v zahraničí. Vzhľadom na chabú dôkaznú situáciu, keď sťažovateľka preukazovala svoje tvrdenia len fotodokumentáciou vyporiadavaného majetku a návrhom na vypočutie svedkov, bolo v konaní potrebné nariadiť znalecké dokazovanie na zistenie hodnoty vecí tvoriacich BSM (ustanovením znalcov z viacerých odborov). Prostredníctvom dožiadaného súdu v Passau okresný súd vykonal výsluch odporcu a svedkyne (nemeckej štátnej občianky), s čím boli spojené úkony súvisiace s prekladom

listín. Na zložitosť napadnutého konania poukázala aj predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení k sťažnosti.

15. Pri hodnotení ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v napadnutom konaní, ústavný súd konštatuje, že aj sťažovateľka čiastočne prispela svojím správaním k celkovej dĺžke napadnutého konania. Na ťarchu sťažovateľky z pohľadu zbytočných prietáhov v napadnutom konaní možno pripísať skutočnosť, že opakovane žiadala okresný súd o odročenie nariadených pojednávaní (nariadených okresným súdom na 13. január 2005, 26. november 2013, 15. október 2015 a 7. marec 2016), ktoré museli byť z tohto dôvodu odročené alebo zrušené. Uvedené skutočnosti mali nepochybne dopad na celkovú dĺžku trvania konania, na čo ústavný súd musel pri posudzovaní veci prihliadnuť. Napriek tomu v danom prípade podiel sťažovateľky na vzniknutých prietáchoch podľa názoru ústavného súdu neospravedlňuje neúmerne dlho trvajúce konanie okresného súdu.

16. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu, pričom konštatuje, že vzhľadom na doterajšiu dĺžku napadnutého konania nepovažoval za potrebné podrobne skúmať postup okresného súdu, pretože aj skutkovo či právne náročnejšia občianskoprávna vec nesmie trvať takú dlhú dobu. Z ústavnoprávneho hľadiska je neakceptovateľné, aby predmetné občianskoprávne konanie nebolo právoplatne skončené ani po 21 rokoch od jeho začatia. Už samotná dĺžka trvania konania pred okresným súdom (od odstúpenia veci 5. septembra 1997), ktorá predstavuje 19 rokov, sama osebe signalizuje porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote.

17. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru, podľa ktorej k zbytočným prietáhom v súdnom konaní nemusí dochádzať len nekonaním príslušného súdu, ale aj takou jeho činnosťou, ktorá nesmeruje k odstráneniu právnej neistoty účastníkov súdneho konania (strán sporu). Aj neefektívna činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu) môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľka obrátila na štátny

orgán, aby o jej veci rozhodol (napr. IV. ÚS 164/03, IV. ÚS 121/04, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 380/08, I. ÚS 158/2010).

18. Vzhľadom na uvedené skutočnosti hodnotené v bode 15 až 17 ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto rozhodnutia).

19. Vzhľadom na to, že 3. októbra 2016 bola predmetná vec na okresnom súde rozsudkom meritórne rozhodnutá, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

20. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie. Sťažovateľka považuje za primerané priznať jej finančné zadosťučinenie v sume 20 000 €, keďže napadnuté konanie s ohľadom na jej vek *a zdravotný stav predstavuje pre sťažovateľku neúmernú dlhoročnú psychickú záťaž*.

21. Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky, najmä na doterajšiu extrémnu dĺžku napadnutého konania, mieru zložitosti veci a správanie sťažovateľky považuje za primerané v sume 1 500 € (bod 2 výroku tohto rozhodnutia). Pri určení tejto sumy ústavný súd vychádzal aj z hodnoty predmetu napadnutého konania, t. j. masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov ustálenej rozsudkom okresného súdu, ktorá predstavuje sumu približne 1 560 €.

22. Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátom JUDr. Rastislavom Hanulákom, a podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde uložil okresnému súdu povinnosť uhradiť sťažovateľke trovy konania v ňou uplatnenej sume 363,79 € (odmena za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2016) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Trovy konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku) podľa bodu 3 výroku tohto rozhodnutia.

23. Vzhľadom na znenie čl. 133 ústavy toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. marca 2017